

تفکیک میکروکلسفیکاسیون بافت پستان با روش ماموگرافی و قمی: ارائه یک روش پردازشی جدید

منیژه مختاری دیزجی*

دانشگاه تربیت مدرس، دانشکده پزشکی، بخش فیزیک پزشکی

خلاصه

سابقه و هدف: استفاده از کامپیوتر در مطالعه و بررسی تصاویر ماموگرافی می‌تواند کمک مؤثری به رادیولوژیست در شناسایی ضایعات باشد. در مطالعات مربوط به غربالگری سرطان پستان، می‌توان از یافته‌های کامپیوترا به عنوان یک روش دوم استفاده کرد و نواحی مشکوک را مورد بررسی بیشتری قرار داد. این روش می‌تواند حساسیت و ویژگی روش‌های غربالگری را افزایش دهد و بررسی مجدد تصاویر ماموگرافی را ممکن سازد.

مواد و روش‌ها: در مطالعه حاضر روشی پردازشی برای بررسی خوش‌های میکروکلسفیکاسیون ارائه شده است، که توسط آن می‌توان خوش‌ها را از بافت نرم‌الپستان تمایز ساخت. ابتدا با استفاده از تفاصل میانگین موضعی، «ابرهای» و «حباب‌های» نامنظم موجود در ماموگرام که توسط بافت پارانشیمال نرم‌الپستان با چگالی متغیر ایجاد شده است، حذف گردید. سپس بافت نرم‌الپستان مشخص و برداشته شد. هرگونه ضایعه کلسفیکه که ممکن است در ماموگرام وجود داشته باشد، در تصویر باقیمانده تقویت گردید، بنابراین نواحی میکروکلسفیکاسیون ماموگرام، مشخص‌تر و تفکیک آن از بافت نرم‌الپستان ساده‌تر شد. تصاویر ماموگرافی با مناطق متعدد کلسفیکه توسط رادیولوژیست پیش از اعمال الگوریتم و پس از آن مورد بررسی قرار گرفت.

یافته‌ها: نتایج بررسی ۲۰ تصویر ماموگرافی با ضایعه میکروکلسفیکاسیون در دو حالت قبل از اعمال الگوریتم پردازشی همراه با اطلاعات پزشکی بیمار و پس از اعمال الگوریتم و تمایز نمودن ناحیه میکروکلسفیکاسیون نشان می‌دهد که با حساسیت ۱۰۰ درصد (پس از پردازش) و ۸۵/۴ درصد (کنترل) می‌توان ضایعات میکروکلسفیکاسیون را با وضوح بیشتری بررسی کرد.

نتیجه‌گیری: یافته‌های فوق نشان می‌دهند که استفاده از کامپیوتر و مشخص نمودن مرز ضایعات از جمله میکروکلسفیکاسیون می‌تواند در شناسایی دقیق‌تر ماموگرام مؤثر بوده و احتمال گم شدن ضایعه در ماموگرام را به حداقل برساند.

واژه‌های کلیدی: ماموگرافی رقمی، میکروکلسفیکاسیون، خوش‌ها

مقدمه

فوق از بین می‌روند [۲]. در دنیای غرب نیز از هر ۱۲ خانم، یک نفر در اثر سرطان پستان از بین می‌رود [۱]. بنابراین شناسایی به موقع این ضایعه، موجب درمان موفق و با هزینه کم شده و مرگ و میر کاهش می‌یابد. امروزه ماموگرافی دوره‌ای مهم‌ترین ابزار

در حال حاضر سرطان پستان، دومین عامل مرگ و میر سرطانی (بعد از سرطان ریه) در جامعه زنان شناخته شده است. در ایالات متحده آمریکا سالانه ۱۵۰/۰۰۰ نفر مبتلا به سرطان پستان شده و ۴۴/۰۰۰ نفر در اثر ضایعه

* تلفن: ۰۲۱-۸۰۱۱۰۰۱، فاکس: ۰۲۱-۸۲۰۲۳۹۲ و ۰۲۱-۸۰۰۶۵۴۴

[۵]. در مطالعه دیگر ویژگی‌های مربوط به کتراست کلسيفيكاسيون‌ها برای طبقه‌بندی آنها به کار گرفته شده است [۸]. ویژگی‌های سن بیمار، اندازه کلسيفيكاسيون‌ها، یکنواختی اندازه، هم‌شکل بودن، یکنواخت بودن شدت روشنایی، شکل خوش‌ها و نحوه توزیع آنها و نظر کلی رادیولوژیست به عنوان معیار شناسایی خوش‌های کلسيفيكاسيون به کار گرفته شده است [۴]. در این مطالعه، با تکیه بر ماموگرافی رقمی نسبت به ماموگرافی معمول، روش پردازشی جدیدی در آنالیز تصاویر دیجیتال ماموگرافی برای آشکارسازی نواحی میکروکلسيفيكاسيون پستان ارائه شده است. توسط روش فوق تصاویر ماموگرافی پردازش شده و میکروکلسيفيكاسيون را که ممکن است در ماموگرافی معمولی نادیده گرفته شود، بهتر مشخص می‌گردد. این روش می‌تواند در ارزیابی و تشخیص موارد غیرنرمال میکروکلسيفيكاسيون مؤثر باشد.

مواد و روش‌ها

در تصاویر ماموگرافی ابرها (Clouds) و لکه‌های (Blobs) بدون شکلی وجود دارند که توسط بافت دانه‌ای پستان (Grandular tissue) ایجاد شده است و بر روی تصاویر ماموگرافی با دانسته‌های متفاوت ظاهر می‌شود. با حذف موارد فوق می‌توان ضایعات غیرنرمال را بهتر شناسایی و تشخیص داد. در این مطالعه، روشی طراحی و اجرا شده است که قادر باشد با دقت بالایی نواحی کلسيفيكاسيون را از بافت نرمال تفکیک و جداسازی نماید. ابتدا ابرها و لکه‌های بدون شکل حذف گردید. سپس قسمت‌های نرمال شناسایی و برداشته شد و نواحی غیرنرمال (میکروکلسيفيكاسيون) تقویت گردید. در این شرایط تصاویر ماموگرام ساده‌تر شده و مناطق میکروکلسيفيكاسيون که ممکن است در بررسی رادیولوژیست حذف شود، واضح گردید.

برای افزایش وضوح میکروکلسيفيكاسيون در تصاویر ماموگرام، فیلترهای متفاوتی مورد بررسی قرار گرفت. هدف از بکارگیری فیلترها، تفکیک بهتر میان نویز و

آشکارسازی این بیماری در مراحل ابتدایی است و بنابراین برنامه‌های غربالگری ماموگرافی انجام می‌گردد تا پیش از اینکه تومور قابل لمس شود، بتوان آن را شناسایی کرد. واضح است که در صورت عدم آشکارسازی به موقع، ریسک مرگ بالا می‌رود.

به دلیل متغیر بودن ترکیبات بافت پستان، تفسیر تصاویر ماموگرافی نسبتاً مشکل است. با انجام برنامه‌های غربال گری، تعداد تصاویر ماموگرافی بافت نرمال افزایش یافته و برای یافتن علائم غیرنرمال، هر تصویر باید بدقت بررسی شود. گاهی موارد کوچک یا ظریف (مانند میکروکلسيفيكاسيون) ظاهر نمی‌شوند و تنها زمانی آشکار می‌گردند که عرضی حدود یکدهم میلی‌متر داشته باشند. بیشتر رادیولوژیست‌ها اذعان دارند که تفسیر تصاویر ماموگرافی مشکل است، لذا در بیشتر مراکز برای کاهش میزان خطأ، فیلم‌ها توسط دو رادیولوژیست مطالعه می‌شود [۱]. در ۳۰ تا ۵۰ درصد موارد ماموگرافی، علائم اولیه بیماری مربوط به حضور خوش‌های کوچک یا میکروکلسيفيكاسيون‌های دانه‌ای است که به طور منفرد و با قطری حدود ۰/۵ تا ۱ میلی‌متر ظاهر می‌شوند [۱، ۲، ۳]. بدليل شکل و اندازه متغیر میکروکلسيفيكاسيون و عدم شناسایی آن در ساختمان خاص بافت پارانشیمال پستان، آشکارسازی این ضایعه مشکل است. ثابت شده است که ۱۰ تا ۳۰ درصد ضایعات پستان (در کلیه موارد) در طول غربالگیری معمول، توسط رادیولوژیست‌ها اشتباه تشخیص داده می‌شود [۱، ۲، ۳]. بدليل پایین بودن کتراست میکروکلسيفيكاسيون‌ها نسبت به بافت زمینه، تشخیص قطعی خوش‌خیم یا بدخیم بودن آن امکان‌پذیر نخواهد بود، لذا آشکارسازی بهتر نواحی میکروکلسيفيكاسيون پستان، می‌تواند در کاهش تعداد بیوپسی‌های نتیجه منفی مؤثر باشد. روش‌های متنوعی برای تفکیک میکروکلسيفيكاسيون‌ها در ماموگرام پیشنهاد شده است. در یک مطالعه، ویژگی‌های حاصله از تبدیل مالتی‌ویولت‌های (Multiwavelets) ماموگرام به عنوان ابزاری برای شناسایی کلسيفيكاسيون استفاده شده است

مقدار آستانه (t) طوری انتخاب می شود که پیکسل هایی با سطوح خاکستری کمتر از t متعلق به گروه (۱) و پیکسل هایی با سطوح خاکستری بیش از t به گروه (۲) تعلق داشته باشد. در مرحله بعد، باید شکل واقعی کلسفیکاسیون ها از تصاویر استخراج شود، لذا عملکر مورفولوژی (Morphology) برای شناسایی میکروکلسفیکاسیون اعمال گردید. در این حالت، ابتدا نقاط تصویر حل شده و به سمت تصویر نهایی که همان تصویر مورد نظر است، منحرف می شود. عملکر فوق با وجود سادگی، کارایی بالایی دارد. عملکرها پایه (Dilation) و گشايش (Erosion) بر روی تصاویر باینری (Binery) است. عمل فرسایش و Opening بدنیال آن گشايش را گویند. عملکر کوچک و ظرفی را محور کرده و مرازهای شیء را بدون اینکه تغییر مهمی در منطقه رخ دهد، فیلتر (Smooth) می کند. عمل گشايش و بدنیال آن فرسایش را Closing گویند و اثر آن پر کردن سوراخ های ظرفی و کوچک شیء مورد نظر است و در واقع فیلتر کردن مراز شیء، بدون اینکه تغییر مهمی در منطقه ایجاد شود. اغلب وقتی تصویر نویزدار با آستانه یابی، ناحیه بندی می شود، مرازها کاملاً خراب شده و در تصویر شیء سوراخ هایی ایجاد می گردد و زمینه از نویز پوشیده می شود. با فیلترهای Opening و Closing موفق، می توان ناحیه را درست کرد. در بیشتر مواقع تکرار فرسایش و بدنیال آن گشايش نتایج مطلوبی را خواهد داد [۱ و ۲].

به این ترتیب کلیه بخش های اضافی در تصویر ماموگرام حذف شده و تنها نواحی کلسفیکاسیون باقی می ماند. از این تصاویر می توان در شناسایی میکروکلسفیکاسیون از بافت نرمال استفاده کرد. در شکل ۱ بلوك دیاگرام مراحل پردازشی ماموگرام در راستای شناسایی مناطق کلسفیکیه آمده است.

تصاویر اصلی است. روش های ماسک، برای آشکارسازی لبه (مرز میان دو ناحیه) از الگوریتم های مشتق گیر استفاده می کنند، که در برخی تصاویر اندازه مشتق اول و در برخی دیگر اندازه مشتق دوم لبه ها پذیدار می شود. فیلترهای اعمال شده شامل، فیلترهای Average، Gaussian، Laplacian، Prewitte، Sobel است. در خروجی این فیلترها، کلسفیکاسیون ها با اندازه مشخص آشکار به صورت نقاط روشنی از زمینه جدا می شوند. در مطالعه حاضر، فیلتر گوسین (با قطر ۱/۷ میلی متر و انحراف معیار ۴۵/۰ میلی متر) نسبت به فیلترهای ذکر شده بهترین تفکیک را میان نویز و تصویر اصلی ایجاد کرد. عملکر فوق به تغییرات شبکه حساس است و در صورت ثابت بودن مقدار شبکه، غیرحساس و مانند یک فیلتر هموارساز عمل می کند، که در واقع هدف از الگوریتم ارائه شده نیز هموارسازی تصویر ماموگرافی است.

پس از اعمال فیلتر هموارسازی، آستانه یابی (Thresholding) تصویر انجام شد. در آستانه یابی، تصویر بافت مورد نظر از بافت زمینه تصویر جدا گردید. با انتخاب یک مقدار آستانه می توان بافت مورد نظر را از زمینه جدا کرد. روش های آستانه یابی به دو صورت انجام می شود: روش غیرفضایی و روش فضایی. در روش غیرفضایی، محل قرار گرفتن نقطه مورد نظر ملاک نیست و برای حصول مقدار آستانه از اطلاعات نقطه استفاده می شود و به همسایه های آن توجهی نمی گردد. در روش فضایی بر اساس شدت روشنایی نقطه مورد نظر و همسایه های آن و حتی اطلاعات منطقه وقوع آن نقطه توجه می شود. در مطالعه حاضر از روش غیرفضایی برای تعیین آستانه استفاده شده است. برای آستانه یابی الگوریتم Calvard و Ridler اعمال شد. در این الگوریتم با استفاده از مقدار آستانه، سطوح خاکستری (Gray level) تصویر به دو گروه تاریک و روشن گروه بندی شد.

توجه به فاکتور وزنی، عمل تفاضل انجام شده و تصویر I_1 حاصل شده است.

۳- اعمال الگوریتم Calavard و Ridler برای

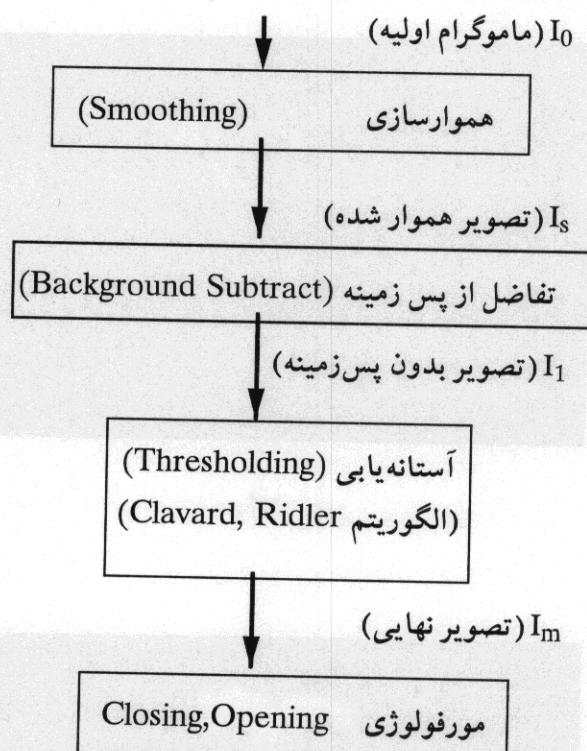
آستانه یابی، به طوری که توسط اعمال الگوریتم، تصویر سیاه و سفید شده؛ یعنی، به صفر و یک تبدیل می‌شود.

۴- اعمال مورفوولوژی Closing برای نزدیک کردن محدوده میکروکلسفیکاسیون و نهایتاً اعمال مورفوولوژی Opening برای حذف پاسخ‌های نامربوط و قسمت‌های ریز و پراکنده.

برنامه پردازشی شناسایی میکروکلسفیکاسیون تحت MATLAB نوشته شده است. ماموگرام بافت پستان با ضایعه میکروکلسفیکاسیون در شکل ۲ الف آمده است.

تصویر فوق توسط فیلتر گوسین، هموار شد و تفکیک میان نویز و تصویر اصلی صورت گرفت، سپس با تفاضل تصویر اولیه و تصویر پس از اعمال فیلتر، چگالی پس زمینه حذف شده و کنترast افزایش یافت (شکل ۲ - ب). در مرحله بعد عدد آستانه‌ای برای سیاه و سفید کردن تصویر یافته و با اعمال الگوریتم Clavard و Ridler آستانه یابی صورت گرفته و تصویر سیاه و سفید شد (شکل ۲ - ج).

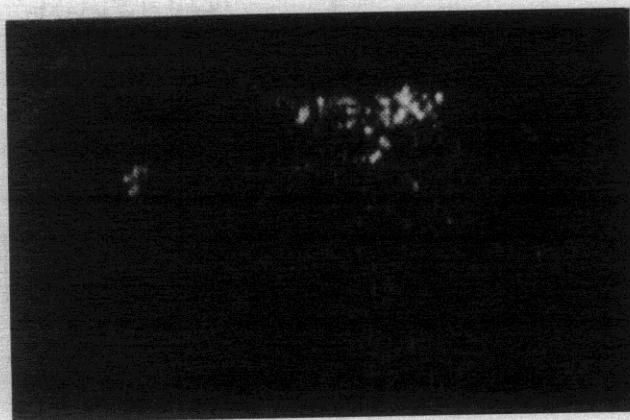
برای استخراج شکل واقعی میکروکلسفیکاسیون‌ها، عملگر مورفوولوژیک (ابتدا Closing و سپس Opening) اعمال شد (شکل ۲ - د). در این شکل نتیجه اعمال الگوریتم جداسازی کلسفیکاسیون (شکل ۲ - الف) مشاهده می‌شود و ملاحظه می‌گردد که کلیه بخش‌های اضافی ماموگرام حذف شده و تنها مناطق کلسفیکاسیون باقی خواهند ماند.

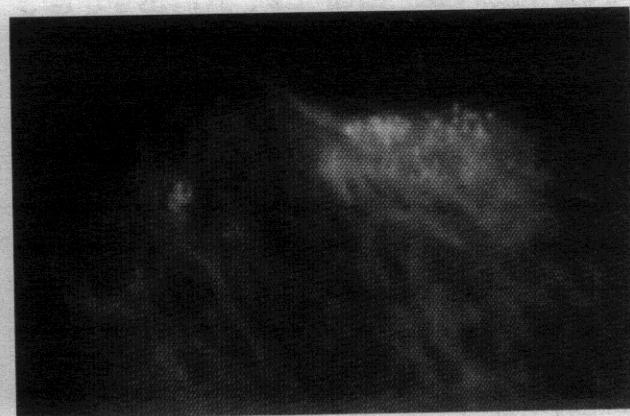
شکل ۱. بلوك دیاگرام مراحل پردازش تصویر ماموگرام

مطابق شکل ۱، ابتدا لکه‌ها و ابرهای بسیار کلی که توسط بافت نرمال غده‌ای با دانسیتی متفاوت ایجاد شده است، با استفاده از تفاضل میانگین موضعی (Local Average Subtract) حذف می‌شود. سپس نواحی مربوط به بافت نرمال، شناسایی و برداشته می‌شود و مناطق غیرنرمال تقویت می‌گردد. در این روش بدلیل حذف بافت زمینه (سالم)، شناسایی موارد غیرنرمال آسان می‌گردد، زیرا با حذف ساختارهای زمینه، میزان کنترast و وضوح ساختارهای غیرنرمال بهتر می‌شود. مراحل اصلی پردازش (شکل ۱) شامل موارد زیر است:

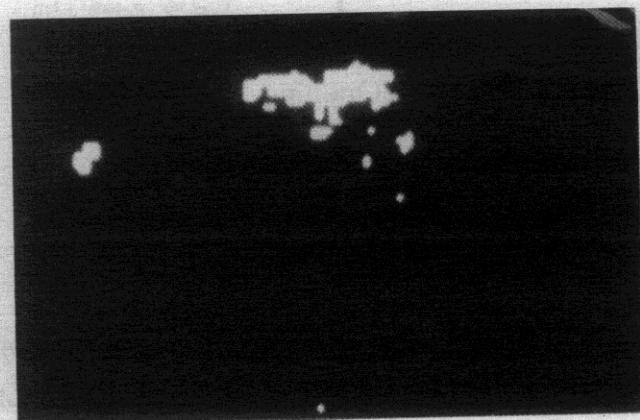
- صاف کردن ماموگرام اصلی (I_0) به طوری که یک تصویر هموار (I_s) ایجاد شود. در این حالت از یک فیلتر پایین گذر گوسین استفاده شد.
- تفرقه I_s از I_0 به منظور حذف چگالی پس زمینه (Background) و بهبود کنترast ساختارهای غیرطبیعی (I_1 تصویر بدون پس زمینه). در این حالت با

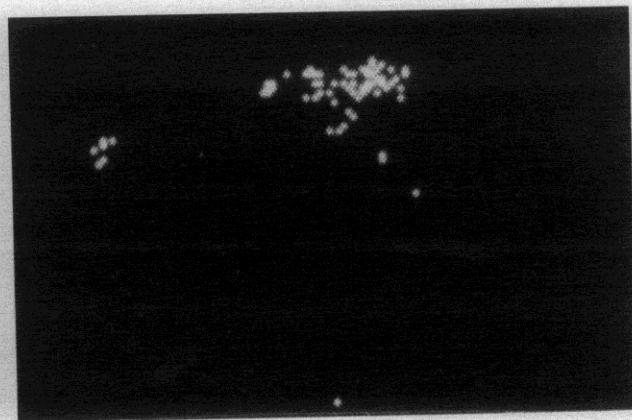
ب

الف

د

ج

شکل ۲. الف: ماموگرام بافت پستان همراه با ناحیه میکروکلسفیکاسیون، ب: ماموگرام پس از حذف چگالی پس زمینه، ج: پس از آستانه یابی، د: کلسفیکاسیون پس از عملگر مورفولوژیک

نواحی میکروکلسفیکاسیون در اختیار رادیولوژیست قرار گرفت و در نهایت تفسیر نتایج حاصل از بررسی ماموگرام‌ها در شرایط پیش از اعمال الگوریتم و پس از آن مقایسه گردید. یک پاسخ، زمانی مثبت - صادق (True-positive) است که محل علامت‌گذاری شده در ماموگرام اولیه، توسط رادیولوژیست از لحاظ تعداد و اندازه بر روی محل ضایعه پس از پردازش قرار داشته باشد. بررسی پارامتر سطح هر کدام از مناطق میکروکلسفیکه در دو حالت کنترل (ماموگرام اصلی) و پس از پردازش نشان داد که شرایط اعمال الگوریتم بطور معنی‌داری بهتر از حالت کنترل است ($P < 0.005$).

نتایج

در این تحقیق ۲۰ تصویر ماموگرافی با ضایعه میکروکلسفیکاسیون مورد بررسی قرار گرفت. این ماموگرام‌ها با دقت ۱/۰ میلی‌متر به اندازه هر پیکسل رقیمی شده‌اند. از دو رادیولوژیست خواسته شد ماموگرام‌های اولیه را بررسی و مناطق میکروکلسفیکه را از لحاظ تعداد و اندازه علامت‌گذاری نمایند، ارائه ماموگرام‌ها در روزهای متفاوت و به صورت تصادفی انجام شد، محل ضایعات توسط رادیولوژیست روی صفحات ترانسپارنت مشخص گردید. سپس تصاویر ماموگرام، پردازش شده و با توجه به مشخص شدن مرز

آن از لحاظ خوش خیمی و بد خیمی کمکی نمی کند. بررسی آماری شناسایی میکروکلسیفیکاسیون های بافت پستان در تصاویر ماموگرافی، نشان داد که روش فوق موجب کاهش میزان خطأ در تفکیک می شود و توانایی رادیولوژیست را در شناسایی نوع ضایعه، اندازه، شکل، تعداد، موقعیت مکانی، نحوه توزیع و ... افزایش می دهد.

امروزه تکنیک های متفاوتی برای ارائه بهتر و مشخص تر تصویر مطرح می شود، هدف اصلی این تکنیک ها، افزایش حساسیت در تصاویر است تا مناطق کاذب آشکار شده به حداقل خود برسند.

تشکر و قدردانی

نویسنده از تلاش های فراوان مهندس نیکو منوچهری و مهندس آرزو باقرنژاد فرهادی سپاسگزار است.

منابع

- [1] Bowyer, K.W. and Astley, S., State of the art in digital mammographic image analysis, World Scientific, London, 1994.
- [2] Gale, A.G., Astley, S.M., Dance, D.R. and Cairns A.Y., Digital mammography, Elsevier, Netherlands, 1994.
- [3] Heine, J.J., Deans, S.R., Cullers, D.K., Stauduhar, R. and Clark, L.P., Multiresolution statistical analysis of high-resolution digital mammograms, IEEE Trans. Med. Imag., 16(1997) 503-515.
- [4] Nguyen, H., Hung, W.T., Thornton, B.S., Thornton, E. and Lee, W., Classification of microcalcifications in mammograms using artificial neural networks, Proceeding of 20th annual international conference of the IEEE Society, 20(1988) 1006-1008.
- [5] Qian, W., Clarke, L.P., Song, D. and Clark ,

نتایج بررسی رادیولوژیست ها از ماموگرام اصلی (کترل) همراه با اطلاعات پزشکی بیمار و ماموگرام های پس از اعمال الگوریتم (به تنها ی) نشان می دهد که اندازه و تعداد مناطق میکروکلسیفیکاسیون پس از پردازش با حساسیت (Sensitivity) ۱۰۰ درصد نسبت به گروه کترل با حساسیت $\frac{۸۵}{۴}$ درصد قابل تفکیک است. افزایش آشکارسازی میکروکلسیفیکاسیون پس از اعمال الگوریتم بدلیل واضح شدن ضایعاتی است که ماموگرام اصلی گم شده است و با پردازش تصویر و مشخص نمودن مرز ضایعات، تفکیک میکروکلسیفیکاسیون از بافت زمینه بهتر صورت می گیرد.

بحث

در سیستم هایی که از کامپیوتر برای آشکارسازی ضایعات ماموگرام استفاده می شود، توانایی رادیولوژیست در شناسایی ضایعات، خصوصاً ضایعاتی که در تصاویر ماموگرام گم شده است، بیشتر خواهد شد. در این مطالعه الگوریتمی طراحی شد تا توسط آن مرز مناطق میکروکلسیفیک با وضوح بیشتری ملاحظه گردد. این الگوریتم در واقع آغاز تحقیق گستره ای است که قادر خواهد بود، بافت سالم را تشخیص و از فرآیند بررسی ضایعات حذف نماید. با گسترش روش فوق تشخیص موارد مشکوک سهل خواهد شد، بویژه با استخراج ویژگی تصویر که معرف تعداد، شکل، اندازه، چگونگی توزیع و موقعیت مکانی کلسیفیکاسیون ها و... می باشد، می توان خوش های میکروکلسیفیکاسیون را دسته بندی نمود.

الگوریتم فوق توسط سه تن از رادیولوژیست ها بررسی گردید و حاکی از این مطلب است که روش حاضر در بررسی میکروکلسیفیکاسیون هایی که گاهی در ماموگرافی نادیده گرفته می شوند، مؤثر است و توسط روش فوق و تجربه رادیولوژیست می توان راجع به بد خیمی و خوش خیمی ضایعات نظر داد، لکن در حال حاضر به تشخیص نوع میکروکلسیفیکاسیون و تحلیل

- Transforms for detecting microcalcifications in mammograms, IEEE Trans. Med. Imag., 15(1996) 218-229.
- [8] Veldkamp, W. and Karssemeijer, N., Infleunce of segmentation on classification of microcalcifications in digital mammography, Proceeding of 18th annual international conference of the IEEE Engineering in Medicine and Biology Society, 1996, pp:1171-1172.
- R.A., Digital mammography: hybrid four-channel wavelet transform for microcalcification segmentation, Acad. Radiol., 5(1998) 354-364.
- [6] Rafiee-Rad, F., Soltanian-Zadeh, H., Rahmati, M. and Pourabdollah, S., Microcalcification classification in mammograms using multiwavelet features, SPIE Annual Meeting, Denver Co, 1999.
- [7] Strickland, R.N. and Hahn, H.H., Wavelet